

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2011, Volume: 6, Number: 1, Article Number: 1C0358

EDUCATION SCIENCES

Received: October 2010

Accepted: January 2011

Series : 1C

ISSN : 1308-7274

© 2010 www.newwsa.com

Fütfi Üredi

Mersin University

lutfiuredi@mynet.com

Mersin-Turkey

**İLKÖĞRETİM ÖĞRETMENLERİN ÖĞRETİM STİLİ TERCİHLERİ İLE DEMOGRAFİK
ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ**

ÖZET

Bu çalışmada, ilköğretim öğretmenlerinin öğretim stili (uzman/otorite, kişisel model/uzman/otorite, kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman ve temsilci/kolaylaştırıcı/uzman) tercihleri ile demografik özellikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. İlişkisel tarama modelinin uygulandığı çalışmada, ilköğretim öğretmenlerinin öğretim stilleri tercihlerini belirlemek amacıyla Grasha (1996) tarafından geliştirilen ve Üredi (2006) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Öğretim Stili Ölçeği"; öğretmenlerin demografik özelliklerini belirlemek için de "Öğretmen Demografik Bilgi Formu" kullanılmıştır. Ölçme araçları İstanbul ili Kadıköy, Üsküdar, Ümraniye ilçelerinde bulunan orta sosyo-ekonomik düzeyde 49 ilköğretim okulunda görev yapmakta olan toplam 1306 öğretmene uygulanmıştır. Araştırma sonuçları, öğretmenlerin cinsiyetleri, yaşları, kıdemleri, çalıştıkları okul türü ve en son mezun oldukları okul ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığını, öğretmenlerin görev yaptıkları kademe ve branşları ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında $p < .01$ düzeyinde anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir.

Anahtar Sözcükler: Öğretim Stili, İlköğretim, Demografik Özellikler, Kişisel Model, Kolaylaştırıcı Model

**THE RELATIONSHIP BETWEEN ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS' TEACHING STYLE
PREFERENCES AND DEMOGRAPHIC FEATURES**

ABSTRACT

It is aimed to portray the relationship between the teaching style (expert/authority, individual model/expert/authority, facilitator/individual model/expert and representative) preferences of elementary school teachers and their demographic features. Relational survey model was used in the research. A "Teaching Style Scale" created by Grasha (1996), adopted to Turkish by Üredi (2006), was applied in order to determine the teaching style preferences of the elementary school teachers. Additionally, a "Teacher Demographic Info Form" was used to identify the demographic features of the teachers, as well. The assesment instrument and demographic info form were applied on 1306 elementary school teachers who work in 49 different middle socio-economic level elementary schools at Kadıköy, Üsküdar and Ümraniye districts in İstanbul. Research results showed that, while there is no significant relationship between teachers' gender, age, seniority, school type they work in, the school they graduated from and their teaching styles; a significant relationship at $p < .01$ level between their branches and the teaching style they preferred was obtained.

Keywords: Teaching Style, Elementary Education, Demographic Features, Individual Model, Facilitator Model

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Öğretim stili, son yıllarda yurt dışında eğitim literatüründe sıkça kullanılan kavramlardan biridir. Öğretmenler arasındaki bireysel ve öğretime ilişkin farklılıkları vurgulamaya yönelik olarak yapılan araştırmalar, öğretim stilleri konusunda farklı fikirlerin ileri sürülmesine ve birçok öğretim stili modelinin geliştirmesine neden olmuştur. Bu modellerde öğretim stillerine ilişkin farklı tanımlamaların varlığı dikkat çekmektedir [1, 2, 3, 4 ve 5]. Ancak araştırmacıların ortak olarak vurguladıkları noktanın "öğretmenlerin öğretme-öğrenme sürecinde tutarlı olarak gösterdikleri öğretim davranışları" olduğu söylenebilir. Grasha (2002)'ya göre öğretim stili, öğretmenlerin öğretme-öğrenme sürecinde öğrencileriyle olan etkileşimlerinde sürekli ve tutarlı olarak sergiledikleri davranışlardır [4]. Bu stiller, öğretmenin sınıf ortamındaki davranışlarının, performansının, inançlarının, ihtiyaçlarının ve mesleki bilgilerinin özel bir görünüşüdür [6 ve 7]. Öğretmenlerin öğretme-öğrenme sürecinde bilgiyi nasıl sunduğu, öğrenciler ile nasıl etkileşime girdiği, öğrencileri nasıl sosyalleştirdiğine ilişkin davranışları, sahip olduğu öğretim stiline bir yansımasıdır.

Grasha (1996)'nın öğretim stili modelinin temeli, Grasha ve Richmann'ın öğrenme stili modeline dayanmaktadır. Bu modele göre öğrenme stili, öğrencilerin bilgiyi edinme, akranlarıyla etkileşme ve öğrenme sürecine katılma yeteneğini etkileyen kişisel niteliklerdir. Bu tanım, bilgiyi edinme yönüyle bilişsel, etkileşim ve katılım yönüyle de duyuşsal boyutları olan bir tanımdır. Bu tanımlamadan yola çıkarak Grasha ve Richmann öğrenme stili modellerinde öğrenenleri rekabetçi, işbirlikçi, çekingen, katılımcı, bağımlı ve bağımsız olarak sınıflamışlardır [6]. Öğrenciler görerek, duyarak, rol yaparak, nedenler bularak ve sezerek çeşitli şekillerde öğrenmekte; Öğrencilerin öğrenme şekline göre de öğretmenlerin sergilediği öğretim rolleri ve bu rollere uygun olarak kullandığı yöntem ve teknikler değişmektedir. Öğrencilerin öğrenmeleri, onların doğuştan getirdikleri yeteneklerine, hazır oluş durumlarına, öğretime karşı olan tepkilerine ve öğretmenin öğretime karşı olan yaklaşımına bağlıdır [8]. Bu anlayıştan yola çıkarak Grasha (1994; 1996; 2002) öğretmen davranışlarını temel alarak oluşturduğu modelinde öğretim stillerini; uzman (expert), otorite (formal authority), kişisel model (personal model), kolaylaştırıcı (facilitator) ve temsilci (delagator) olmak üzere beş kategoriye ayırmıştır [9, 6 ve 4]. Grasha, bu kategorilere ilişkin özellikleri de şu şekilde belirtmiştir [6, 9 ve 10]:

- Uzman öğretmenler, öğrencilerin ihtiyaç duydukları bilgilere ve uzmanlığa sahiptirler. Öğrenmeyi ne zaman ve nasıl destekleyeceklerine kendileri karar verirler. Uygulamada geleneksel öğretmen merkezli sınıf sürecini benimserler.
- Otorite öğretmenler, öğrencilerden beklenen davranışları ve onların uyması gereken kuralları açıklarlar. Belirtilen kuralların yerine getirilip getirilmediğini kontrol ederler. Ayrıca, bu stile sahip öğretmenler kabul edilebilir standartlardan yola çıkarak öğrencilerini yönlendirirler.
- Kişisel Model öğretim stiline sahip öğretmenler, öğrencilerinin nasıl düşünüp davranacaklarına ilişkin örnek alabilecekleri bir model olma rolünü üstlenirler. Öğrencilere, kendi yaklaşımlarını izlemeleri ve anlamaya çalışmalarını için yol gösterirler.
- Kolaylaştırıcı öğretmenler, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına karşı duyarlı olan öğretmenlerdir. Dersin amacını, içeriğini, kullanılacak öğretim stratejilerini öğrencilerinin özelliklerine uygun hale getirmeye çalışırlar. Öğrencilere sorular sorarak, onların özelliklerine uygun seçenekler sunarak rehberlik eder. Öğrencilerle birlikte çalışarak mümkün olduğu kadar onlara rehberlik etmeye, destek vermeye ve onları cesaretlendirmeye çaba gösterirler.

- Temsilci öğretmenler, öğrencilerin bağımsız bir şekilde hareket edebilmeleri, özerk bir şekilde çalışabilmeleri için onların kapasitelerini geliştirmeyi amaçlarlar. Öğrencilerini sorumluluk almaya ve girişimde bulunmaya teşvik ederler. Öğrenci herhangi bir girişimde bulunurken ya da herhangi bir ödev yaparken onun sorularını cevaplayan ve yaptıklarını değerlendiren bir danışman konumundadırlar.

Grasha (1996; 2002) farklı alanlardan gelen öğretmenlerin sınıf içi deneyimlerini gözlemlemiş ve öğretmenlerin birden fazla öğretim stiline sahip olabileceklerini ortaya koymuştur [6 ve 4]. Grasha (1994; 1996; 2002; 2003) araştırmalarında yapmış olduğu gözlemler sonucunda öğretmenlerin sahip olduğu öğretim stili gruplarını dörde ayırmıştır. Bu gruplar; uzman/otorite, kişisel model/uzman/otorite, kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman, temsilci/kolaylaştırıcı/uzman şeklindedir. Bu gruplandırma içerisinde uzman/otorite öğretim stiline sahip olan öğretmenler, sınıfta geleneksel öğretim yöntemi ile ders işleyerek öğretmen merkezli eğitim ortamı oluştururlar. Kişisel model/uzman/otorite grubunda temel olan unsurlar; öğretmenin öğrencilere bir şeyleri nasıl yapmaları gerektiği konusunda rehberlik etmesi, yol göstermesi ve örneklerle kişisel model oluşturmasıdır. Kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman öğretim stillerine sahip öğretmenler etkin öğrenmeyi teşvik etmek için etkinlikler düzenlerler, sınıf içi etkileşimleri kolaylaştırır ve öğretme sürecine yön verirler. Temsilci/kolaylaştırıcı/uzman öğretim stillerine sahip öğretmenler ise öğrencilerin grup halinde veya bireysel olarak bağımsız öğrenme etkinliklerine katılımını sağlar [4, 7, 9 ve 6].

Her bir grupta, uzman öğretim stiline varlığı dikkat çekmektedir. Bunun nedeni öğretmenlerin kendilerini öğrencilerin ihtiyaç duyduğu bilgiye sahip olarak algılamalarıdır. Böylelikle öğretmenler uzman öğretim stiline diğer öğretim stilleri ile bütünleştirerek öğretim sürecine yansıtılmaktadırlar.

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (RESEARCH SIGNIFICANCE)

Son yıllarda yapılan birçok araştırmada öğretim stiline öğrencilerin ve öğretmenin özellikleri ile bağlantısı incelenmiştir. Yapılan araştırmalar öğretim stili ile öğrencilerin öğrenme stilleri [10, 11, 12 ve 13], akademik başarıları [14 ve 15], öğretmen davranışlarını kabul etme [16] arasında ilişkiler olduğunu ortaya koymuştur. Öğretim stilleri ile öğretmenin özellikleri arasındaki ilişkilerin incelendiği araştırmalarda ise öğretim stiline öğretmenlerin başarı ve tutumları [17], eleştirel düşünceleri [18], bilgisayar kullanımları [19 ve 20], öğretim teknolojileri kullanımı [13], inanç ve tutumları [19], cinsiyetleri ve yaşları [21] ile ilişkili olduğu tespit edilmiştir.

Öğretim stili bilgisi, öğretmenlerin öğretimin mantığını daha iyi kavramalarına, çeşitli öğretim yolları içinde kendilerine en uygun olanını seçmelerine ve kendi öğretim stillerinin güçlü ve zayıf yönlerini belirlemelerine fırsat tanır. Bir programdaki öğrencilerin öğrenme fırsatlarını arttırmak için öğretmenlerin öğretim anlayışlarını belirlemek ve bu anlayışları, öğretim davranışları ile uyumlu hale getirmenin yollarını bulmak büyük önem taşımaktadır.

2.1. Araştırmanın Amacı (Aim of the Research)

Bu çalışmada ilköğretim öğretmenlerinin öğretim stili (uzman/otorite, kişisel model/uzman/otorite, kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman ve temsilci/kolaylaştırıcı/uzman) tercihleri ile demografik özellikleri (öğretmenlerin cinsiyetleri, yaşları, kıdemleri, çalıştıkları okul türü ve en son mezun oldukları okul) arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda şu alt problemlere cevap aranmıştır:

- İlköğretim öğretmenlerinin tercih ettikleri öğretim stilleri nelerdir?

- İlköğretim öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ile demografik özellikleri arasında ilişki var mıdır?

3. YÖNTEM (METHOD)

3.1. Araştırma Modeli, Evren ve Örneklemi (Research Model, Population and Sample)

Araştırmada ilişkisel tarama modelinden yararlanılmıştır. Araştırma evrenini İstanbul ili Kadıköy, Üsküdar, Ümraniye ilçelerinde bulunan tüm ilköğretim okullarında görev yapan tüm ilköğretim öğretmenleri oluşturmuştur. Araştırma örneklemini ise Kadıköy ilçesinde 19, Üsküdar ilçesinde 19 ve Ümraniye ilçesinde 11 olmak üzere 42'si resmi, 7'si özel toplam 49 ilköğretim okulunda görev yapan 842'si (%64,5) bayan, 464'ü (%35,5) erkek toplam 1306 öğretmen oluşturmuştur.

Örneklemi oluşturan öğretmenlerin 703'ü (%53,8) I. kademe, 603'ü (%46,2) II. kademe görev yapmaktadır. Ayrıca bu öğretmenlerin 1068'i resmi okullarda, 238'i özel okullarda çalışmaktadırlar. Öğretmenlerin %1,9'unu okul öncesi, %52,1'ini sınıf, %6,2'sini Türkçe, %5,4'ünü matematik, %5,2'sini fen bilgisi, %5,3'ünü sosyal bilgiler, %3,3'ünü beden eğitimi, %4'ünü resim, %1,5'ini müzik, %8'ini yabancı dil, %3,3'ünü din kültürü öğretmenleri ve %3,8'ini de diğer branşlara sahip öğretmenler oluşturmaktadır.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %9,0'u 21-25 yaş, %19,7'si 26-30 yaş, %18,2'si 31-35 yaş, %12,0'si 36-40 yaş, %13,1'i 41-45 yaş, %28'i 46 yaş ve üstü grubuna dahildirler. Öğretmenlerin %22'si 1-5 yıl, %25'i 6-10 yıl, %12,2'si 11-15 yıl, %8,1'i 16-20 yıl, %11,4'ü 21-25 yıl, %21,4'ü ise 26 yıl ve üstü mesleki kıdeme sahiptir.

3.2. Veri Toplama Araçları (Data Collection Tools)

Araştırmada veri toplama aracı olarak "Öğretim Stili Ölçeği" ve "Öğretmen Demografik Bilgi Formu" kullanılmıştır.

- **Öğretim Stili Ölçeği:** Araştırmada öğretmenlerin öğretim stili tercihleri, Grasha (1996) tarafından geliştirilen ve Üredi (2006) tarafından Türkçe'ye uyarlanıp, güvenilirlik ve geçerlik çalışmaları yapılan 40 maddeden oluşan 7 dereceli likert tipi "Öğretim Stili Ölçeği" aracılığıyla ölçülmüştür. Ölçme aracına verilen cevaplar, "hiç katılmıyorum" ve "tamamen katılıyorum" uçları arasında derecelendirilmiştir. Ölçme aracı beş boyuttan oluşmaktadır. Uzman alt boyutunda 8 madde, Otorite alt boyutunda 8 madde, Kişisel Model alt boyutunda 8 madde (Kolaylaştırıcı alt boyutunda 8 madde, Temsilci alt boyutunda ise 8 madde bulunmaktadır. Ölçeğin Cronbach Alfa katsayıları uzman alt boyutunda .75, otorite alt boyutunda .76, kişisel model alt boyutunda .83, kolaylaştırıcı alt boyutunda .87, temsilci alt boyutunda .77 ve ölçek toplamında ise .90 olarak hesaplanmıştır [29].
- **Öğretmen Demografik Bilgi Formu:** Araştırmada ilköğretim öğretmenlerinin demografik özelliklerini (öğretmenlerin cinsiyetleri, yaşları, kıdemleri, çalıştıkları okul türü ve en son mezun oldukları okul) belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından oluşturulan "Öğretmen Demografik Bilgi Formu" kullanılmıştır.

3.3. Verilerin Analizi (Data Analysis)

Araştırmada toplanan veriler SPSS 10.0 istatistik programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma örneklemine ilişkin demografik bilgiler frekans yüzde tabloları oluşturularak sunulmuş öğretmenlerin demografik özellikleri ile öğretim stili tercihleri arasındaki ilişkinin incelenmesinde ise ki-kare analizi yapılmıştır.

4. BULGULAR (FINDINGS)

Araştırmmanın birinci alt probleminde ilköğretim öğretmenlerinin tercih ettikleri öğretim stilleri araştırılmış elde edilen bulgular tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Araştırmaya katılan öğretmenlerin öğretim stili tercihlerine göre yüzde ve frekans dağılımı

(Table 1. The percentage and frequency distribution of the teachers according to their teaching style preferences)

Tercih Edilen Öğretim Stilleri	f	%
Uzman/Otorite (U/O)	132	10,1
Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O)	117	9,0
Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U)	598	45,8
Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U)	459	35,1
TOPLAM	1306	100,0

Tablo 1'e göre en fazla tercih edilen öğretim stili %45,8 ile kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman öğretim stilleri iken, en az tercih edilen öğretim stili %9 ile kişisel model/uzman/otorite stilleridir. Tabloda temsilci/kolaylaştırıcı/uzman öğretim stillerini tercih eden öğretmenlerin %35,1; uzman/otorite öğretim stillerini tercih eden öğretmenlerin %10,1 oranında olduğu görülmektedir.

Araştırmmanın ikinci alt probleminde cinsiyet, yaş, öğretim kademeleri, branş, mesleki kıdem, okul türü ve en son mezun olunan okul ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı incelenmiştir. Bu alt probleme yanıt aramak için verilere ki-kare analizi yapılmıştır. Cinsiyet ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı ile ilgili ki-kare testi sonucu tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Cinsiyet ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasındaki ilişki ile ilgili ki-kare testi sonuçları

(Table 2. The Chi-square results of the relation between gender and the teaching style preferences of teachers)

CINSİYET		STİL				Toplam
		(U/O)	(KM/U/O)	(K/KM/U)	(T/K/U)	
Erkek	N	54	50	201	159	464
	%	11,6	10,8	43,3	34,3	100,0
Bayan	N	78	67	397	300	842
	%	9,3	8,0	47,1	35,6	100,0
Toplam	N	132	117	598	459	1306
	%	10,1	9,0	45,8	35,1	100,0

$$\chi^2 = 5.43 \quad Sd=3 \quad P= .142$$

Tablo 2 incelendiğinde öğretmenlerin cinsiyetleri ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir ($p > .05$). Tabloda görüldüğü gibi bayan ve erkek öğretmenlerin en fazla Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stilini tercih ettikleri gözlenmiştir. Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stilinden sonra ikinci tercih sırasında Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U) öğretim stili yer almıştır. Bu sırayı Uzman/Otorite (U/O) ve Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O) öğretim stili tercihleri izlemiştir. Cinsiyete göre öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri birbirine paralellik göstermiştir.

Öğretmenlerin yaşları ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı ile ilgili ki-kare testi sonuçları tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3. Yaş ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasındaki ilişki ile ilgili ki-kare testi sonuçları
(Table 3. The Chi-square results of the relation between age and the teaching style preferences of teachers)

YAŞ		STİL				Toplam
		(U/O)	(KM/U/O)	(K/KM/U)	(T/K/U)	
21-25 yaş	N	17	12	53	35	117
	%	14,5	10,3	45,3	29,9	100,0
26-30 yaş	N	33	29	121	74	257
	%	12,8	11,3%	47,1	28,8	100,0
31-35 yaş	N	23	18	117	80	238
	%	9,7	7,6%	49,2	33,6	100,0
36-40 yaş	N	17	16	68	56	157
	%	10,8	10,2	43,3	35,7	100,0
41-45 yaş	N	9	16	72	74	171
	%	5,3	9,4	42,1	43,3	100,0
46 yaş ve üstü	N	33	26	167	140	366
	%	9,0	7,1	45,6	38,3	100,0
TOPLAM	N	132	117	598	459	1306
	%	10,1	9,0	45,8	35,1	100,0

$$\chi^2 = 22.34 \quad Sd=15 \quad P= .099$$

Tablo 3 incelendiğinde öğretmenlerin yaşları ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir ($p>.05$). Tabloda görüldüğü gibi 41-45 yaş haricindeki her bir yaş aralığında öğretmenlerin en fazla Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stilini tercih ettikleri gözlenmiştir. Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) stilinden sonra ikinci tercih sırasında Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U) öğretim stili yer almıştır. Bu sırayı Uzman/Otorite (U/O) ve Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O) öğretim stili tercihleri izlemiştir. Her bir yaş aralığında öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri birbirine paralellik göstermiştir. 41-45 yaş aralığında ise en fazla tercih edilen öğretim stilinin Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U) öğretim stili olduğu, bunu sırasıyla Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U), Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O) ve Uzman/Otorite (U/O) öğretim stili tercihlerinin izlediği gözlenmiştir.

Öğretmenlerin görev yaptıkları kademeler ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı ile ilgili ki-kare testi sonuçları tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. Kademe ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasındaki ilişki ile ilgili ki-kare testi sonuçları
(Table 4. The Chi-square results of the relation between grade and the teaching style preferences of teachers)

KADEME		STİL				Toplam
		(U/O)	(KM/U/O)	(K/KM/U)	(T/K/U)	
I. Kademe	N	55	44	320	284	703
	%	7,8	6,3	45,5	40,4	100,0
II. Kademe	N	77	73	278	175	603
	%	12,8	12,1	46,1	29,0	100,0
Toplam	N	132	117	598	459	1306
	%	10,1	9,0	45,8	35,1	100,0

$$\chi^2 = 32.22 \quad Sd=3 \quad P= .000$$

Tablo 4 incelendiğinde görev yaptıkları kademe ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasında $p<.01$ düzeyinde anlamlı bir ilişki tespit edildiği görülmektedir. Tabloda görüldüğü gibi birinci

(%45,5) ve ikinci (%46.1) kademe öğretmenlerinin en fazla tercih ettikleri öğretim stili tercihi Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stilidir. Her iki kademede de Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stili tercihini Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U) öğretim stili tercihi izlemiştir. Ancak Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U) öğretim stilini tercih etme oranı birinci kademede %40,4 iken ikinci kademede %29'dur. İkinci kademe öğretmenlerinin Uzman/Otorite (U/O) (%12,8) ve Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O) (%12,1) grup öğretim stillerini tercih etme oranı birinci kademe öğretmenlerinden daha yüksektir.

Öğretmenlerin branşları ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı ile ilgili ki-kare testi sonuçları tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Branşları ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasındaki ilişki ile ilgili ki-kare testi sonuçları
(Table 5. The Chi-square results of the relation between branch and the teaching style preferences of teachers)

BRANŞ	STİL				Toplam
	(U/O)	(KM/U/O)	(K/KM/U)	(T/K/U)	
Okul Öncesi	N -	1	9	15	25
	% -	4,0	36,0	60,0	100,0
Sınıf Öğretmeni	N 55	43	311	272	681
	% 8,1	6,3	45,7	39,9	100,0
Türkçe	N 9	8	33	31	81
	% 11,1	9,9	40,7	38,3	100,0
Matematik	N 13	12	35	11	71
	% 18,3	16,9	49,3	15,5	100,0
Fen Bilgisi	N 9	7	35	17	68
	% 13,2	10,3	51,5	25,0	100,0
Sosyal Bilgiler	N 6	8	38	17	69
	% 8,7	11,6	55,1	24,6	100,0
Beden Eğitimi	N 6	4	16	17	43
	% 14,0	9,3	37,2	39,5	100,0
Resim	N 8	3	29	12	52
	% 15,4	5,8	55,8	23,1	100,0
Müzik	N 4	-	6	10	20
	% 20,0	-	30,0	50,0	100,0
Yabancı Dil	N 7	21	49	27	104
	% 6,7	20,2	47,1	26,0	100,0
Din Kültürü	N 9	6	19	9	43
	% 20,9	14,0	44,2	20,9	100,0
Diğer	N 6	4	18	21	49
	% 12,2	8,2	36,7	42,9	100,0
TOPLAM	N 132	117	598	459	1306
	% 10,1	9,0	45,8	35,1	100,0

$$\chi^2 = 88.58$$

$$Sd=33$$

$$P= .000$$

Tablo 5 incelendiğinde öğretmenlerin branşları ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında $p < ,01$ düzeyinde anlamlı bir ilişki tespit edildiği görülmektedir. Tabloya göre Türkçe, matematik, fen bilgisi, sosyal bilgiler, resim, yabancı dil, din kültürü ve sınıf öğretmenleri en fazla Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stillerini tercih etmektedir. Okul öncesi, beden eğitimi, müzik ve diğer branşlara sahip öğretmenler ise en fazla Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U) öğretim stilini tercih etmektedir. Okul öncesi, sınıf öğretmenliği, Türkçe, fen bilgisi, beden eğitimi, resim, din kültürü ve diğer branşlarda ise öğretmenler en az Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O) öğretim stilini tercih etmişlerdir. Sosyal bilgiler, müzik ve yabancı dil branşlarında en

az tercih edilen öğretim stili Uzman/Otorite (U/O) öğretim stili iken matematik branşında Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U) öğretim stildir.

Öğretmenlerin kıdemleri ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı ile ilgili ki-kare testi sonuçları tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 6. Kıdemleri ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasındaki ilişki ile ilgili ki-kare testi sonuçları.
(Table 6. The Chi-square results of the relation between seniority and the teaching style preferences of teachers)

KIDEM		STİL				Toplam
		(U/O)	(KM/U/O)	(K/KM/U)	(T/K/U)	
1-5 yıl	N	35	34	134	84	287
	%	12,2	11,8	46,7	29,3	100,0
6-10 yıl	N	29	25	155	116	325
	%	8,9	7,7	47,7	35,7	100,0
11-15 yıl	N	26	16	68	49	159
	%	16,4	10,1	42,8	30,8	100,0
16-20 yıl	N	10	10	47	39	106
	%	9,4	9,4	44,3	36,8	100,0
21-25 yıl	N	9	12	68	60	149
	%	6,0	8,1	45,6	40,3	100,0
26 yıl ve üstü	N	23	20	126	111	280
	%	8,2	7,1	45,0	39,6	100,0
TOPLAM	N	132	117	598	459	1306
	%	10,1	9,0	45,8	35,1	100,0

$$\chi^2 = 23.18 \quad Sd=15 \quad P= .080$$

Tablo 6'da görüldüğü gibi birinci grup (uzman/otorite) öğretim stillerini tercih eden öğretmenlerin oranı, kıdemi 11-15 yıl olanlarda %16,4 ve 1-5 yıl kıdeme sahip olanlarda %12,2'dir. 16-20 yıl kıdeme sahip olanlarda %9,4 ve 6-10 yıl kıdeme sahip olanlarda %8,9 iken, bu oranın 21-25 yıl kıdeme sahip olanlarda %6'ya düştüğü ancak 25 yıl ve üstü kıdeme sahip öğretmenlerde %8,2'ye ulaştığı görülmektedir. Kıdemlerine göre Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stillerini tercih eden öğretmenlerin oranı ise 16-20 yıl kıdemi olanlarda %44,3, 26 yıl ve üstü kıdemi olanlarda %45,0, 21-25 yıl kıdemi olanlarda %45,6, 1-5 yıl kıdemi olanlarda %46,7, 6-10 yıl kıdemi olanlarda %47,7 iken, aynı oranın 11-15 yıl olanlarda %42,8 olduğu görülmektedir. Buna göre 21-25 yıl kıdeme sahip olanların Uzman/Otorite (U/O) öğretim stillerini az tercih etmiş olmaları, 11-15 yıl kıdeme sahip olanların Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stillerini en az tercih etmiş oldukları görülmektedir.

Öğretmenlerin görev yaptıkları okul türü ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı ile ilgili ki-kare testi sonuçları tablo 7'de sunulmuştur.

Tablo 7. Okul türü ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasındaki ilişki ile ilgili ki-kare testi sonuçları
(Table 7. The Chi-square results of the relation between school type and the teaching style preferences of teachers)

OKUL TÜRÜ	STİL				Toplam
	(U/O)	(KM/U/O)	(K/KM/U)	(T/K/U)	
Resmi	N 99	92	501	376	1068
	% 9,3	8,6	46,9	35,2	100,0
Özel	N 33	25	97	83	238
	% 13,9	10,5	40,8	34,9	100,0
Toplam	N 132	117	598	459	1306
	% 10,1	9,0	45,8	35,1	100,0

$$\chi^2 = 6.45 \quad Sd=3 \quad P= .091$$

Tablo 7 incelendiğinde görev yaptıkları okul türü ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir ($p>,05$). Tabloda görüldüğü gibi resmi (%46,9) ve özel (%40,8) okullarda görev yapan öğretmenlerinin en fazla tercih ettikleri öğretim stili tercihi Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stildir. Her iki okul türünde de Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stili tercihi Temsilci/Kolaylaştırıcı/Uzman (T/K/U) öğretim stili tercihi izlemiştir. Özel okullarda görev yapan öğretmenlerin Uzman/Otorite (U/O) (%13,9) ve Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O) (%10,5) grup öğretim stillerini tercih etme oranı resmi okullarda görev yapan öğretmenlerden daha yüksektir

Öğretmenlerin en son mezun oldukları okul ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı ile ilgili ki-kare testi sonuçları tablo 8'de sunulmuştur.

Tablo 8. En son mezun olunan okul ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri arasındaki ilişki ile ilgili ki-kare testi sonuçları (Table 8. The Chi-square results of the relation between the school they graduated from last and the teaching style preferences of teachers)

EN SON MEZUN OLUNAN OKUL	STİL				Toplam
	(U/O)	(KM/U/O)	(K/KM/U)	(T/K/U)	
Eğitim Enstitüsü	N11	11	96	66	184
	%6,0	6,0	52,2	35,9	100,0
Öğretmen Okulu	N3	3	16	11	33
	%9,1	9,1	48,5	33,3	100,0
Ön Lisans	N15	20	87	82	204
	%7,4	9,8	42,6	40,2	100,0
Lisans	N94	77	368	270	809
	%11,6	9,5	45,5	33,4	100,0
Yüksek Lisans	N9	6	31	30	76
	%11,8	7,9	40,8	39,5	100,0
TOPLAM	N132	117	598	459	1306
	%10,1	9,0	45,8	35,1	100,0

$$\chi^2 = 14.31$$

$$Sd=12$$

$$P= .281$$

Tablo 8 incelendiğinde öğretmenlerin en son mezun oldukları okul ile tercih ettikleri öğretim stilleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir ($p>,05$). Tabloya göre eğitim enstitüsü, öğretmen okulu, ön lisans, lisans, yüksek lisans mezunu öğretmenlerin en fazla Kolaylaştırıcı/Kişisel Model/Uzman (K/KM/U) öğretim stilini tercih ettikleri görülmektedir. Eğitim enstitüsü ve öğretmen okulu mezunlarının en az Uzman/Otorite (U/O) ve Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O) öğretim stilini tercih ettikleri görülmektedir. Lisans ve yüksek lisans mezunu öğretmenlerin ise en az tercih ettikleri öğretim stilini Kişisel Model/Uzman/Otorite (KM/U/O) öğretim stili oluşturmaktadır. Ön lisans mezunu öğretmenlerin de en az tercih ettikleri öğretim stilini Uzman/Otorite (U/O) öğretim stili oluşturmıştır.

5. SONUÇ VE TARTIŞMA (CONCLUSION AND DISCUSSION)

Araştırma sonucu öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stillerinin cinsiyete, yaşa, mesleki kıdeme, okul türüne göre, mezun olunan okula göre farklılaşmadığını göstermiştir.

Öğretmenlerin öğretim stilleri ile cinsiyetleri arasındaki ilişkilerin incelendiği araştırmalar sonuçları bakımından birbirinden farklılık göstermektedir. Barrett (2004), Lloyd (2002) ve Lee (2004) yapmış oldukları araştırmalarda bayan öğretmenlerin erkek öğretmenlere göre daha işbirlikçi ve öğrenci merkezli stillere sahip olduklarını tespit etmişlerdir [22, 19 ve 23]. Ancak Kulinna ve Cothran (2003) tarafından yapılan bir araştırmada da öğretmenlerin öğretim stillerine ilişkin

algılarının deneyimlerine ve cinsiyetlerine göre farklılık göstermediği tespit edilmiştir [24]. Bu çalışmanın sonucu da Kulinha ve Cothran (2003)'ın çalışması ile paralellik göstermektedir.

Araştırma sonucunda farklı cinsiyet ve yaşa sahip öğretmenlerin farklı öğretim stillerini tercih etme oranlarının paralellik gösterdiği, öğretim stilleri içerisinde en büyük oranın kolaylaştırıcı/kişisel model ve uzman öğretim stillerine ait olduğu gözlenmiştir. Resmi ve özel okullarda çalışan öğretmenler ile farklı mesleki kıdeme sahip öğretmenler açısından da aynı sonuç elde edilmiştir. Kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman öğretim stilleri, öğrencilerin sorularını cevaplayan, davranışlarını izleyen ve eleştirel düşüncelerini teşvik eden öğretmen rollerini ön plana çıkarmaktadır [6 ve 25]. Grasha (1996)'ya göre bu öğretim stillerine sahip öğretmenlerin oluşturdukları sınıf ortamı öğrencilerin işbirliğine, katılımlarına, etkileşimlerine, yorumlamalarına ve sorgulamalarına dayanmaktadır [6]. Böyle bir sınıf ortamı, öğrencilerin öğrenme sürecinde sorumluluk almalarını ve bağımsız olmalarını teşvik eder. Bu öğretim stili grubunu temsilci/kolaylaştırıcı/uzman öğretim stili tercihlerine sahip öğretmenler izlemiştir. Grasha (1996)'ya göre temsilci/kolaylaştırıcı/uzman öğretim stillerine sahip öğretmenler kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman öğretim stillerine sahip öğretmenlere göre daha etkili bir öğrenme ortamı yaratırlar. Çünkü kişisel modelin yerini temsilci öğretim stiline aldığı bu öğretim stili grubunda öğrencilerin bağımsız çalışmaları ve kendi öğrenme süreçlerini şekillendirmeleri, kendi gelişimlerini yönetmelerine imkan tanır [6]. Grasha'nın her iki öğretim stilleri grubunda da öğrenen merkezli bir öğrenme ortamının oluşturulması ve öğrencilerin bağımsız olmasının teşvik edilmesi ön plandadır. İlköğretim öğretmenlerinin öğretmen merkezli öğretim stillerinden çok öğrenci merkezli öğretim stillerini tercih etmeleri, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımında da vurgulandığı gibi etkin öğrenci katılımı için son derece önemlidir. Çünkü böyle bir yaklaşımda öğrenciler arasındaki bireysel farklılıklara hitap eden ve öğrenci ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik bir sınıf ortamının oluşturulması hedeflenir. Öğretmen ancak öğrencileri merkeze alan farklı öğretim stilleri kullanarak bütün öğrencilere ulaşabilir.

Araştırmanın ortaya koyduğu diğer bir sonuca göre öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stillerinin görev yaptıkları kademelere ve branşlara göre farklılık göstermektedir. Her iki kademe de öğretmenlerin en fazla tercih ettikleri öğretim stilleri kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman öğretim stilleridir. Ancak diğer öğretim stili grupları açısından ele alındığında öğrenci merkezli öğretim stillerinin ilköğretimin birinci kademesinde ikinci kademesine göre daha fazla tercih edildiği görülmektedir. Johnson (1999), öğretim stillerinin sınıflara, öğrenci özelliklerine ve derslere göre farklılaşabileceğini ileri sürmüştür [26]. Wilson (1997) ve Zisow (2000)'da öğrencilerin, ihtiyaçlarının, nasıl öğrenmeyi tercih ettiklerinin ve gelişim özelliklerinin öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stillerinin önemli bir belirleyicisi olduğunu belirtmiştir [27 ve 28]. İlköğretimin birinci kademesi, çocuğun somut yaşantılara dayalı olarak öğrenme ihtiyacı duyduğu, yaparak-yaşayarak anlamlı öğrenmelerin sağlandığı bir dönemdir. Bu ihtiyaca uygun olarak birinci kademedeki öğretmenlerin öğrencileri daha fazla merkeze alan öğretim stillerini tercih ettiğinden bahsedilebilir.

Johnson (1999) öğretim stillerinin öğrenci düzeylerine ve konu alanlarına göre farklılaşması gerektiği üzerinde durmuştur. Yapmış olduğu bir araştırmada da bu farklılaşmanın öğrenci performansını olumlu yönde etkilediğini ortaya koymuştur [26]. Benzer şekilde Wilson (1997) da öğretmenin gerçekleştirilmek istediği amaca ve konu alanına göre öğretim stiline farklılaşabileceğini vurgulamıştır [27]. Bu düşünceye paralel olarak bu araştırma sonucu da öğretmenlerin branşlarına göre tercih ettikleri öğretim stillerinin farklılaştığını göstermiştir. Araştırma sonucu diğer sonuçlarla paralel olarak öğretmenlerin çoğunluğunun öğrenci

merkezli öğretim stillerinden kolaylaştırıcı/kişisel model/uzman öğretim stilini benimsediğini göstermiştir. Öğrenciyi en çok merkeze alan temsilci, kolaylaştırıcı ve uzman öğretim stillerini en fazla tercih eden öğretmenlerin okul öncesi, sınıf, beden eğitimi ve müzik öğretmenleri olduğu tespit edilmiştir. Barrett (2004) yapmış olduğu bir çalışmada uygulamalı bilim dallarında eğitim veren öğretmenlerin diğer bilim dallarında ders veren öğretmenlere göre daha fazla öğrenci merkezli öğretim stilini benimsediklerini tespit etmiştir [22]. Bu çalışmada da çocukların gelişim özellikleri gereği okul öncesi ve sınıf öğretmenlerinin, dersin doğası gereği de beden eğitimi ve müzik öğretmenlerinin daha fazla uygulamalı çalışmalara yer verdikleri ve bu nedenle de öğrenci merkezli öğretim stillerine ağırlık verdikleri söylenebilir. Bununla birlikte matematik, müzik ve din kültürü öğretmenlerinin baskın öğretmen merkezli stil olarak kendini gösteren uzman/otorite stilini tercih etme yüzdelerinin diğer branşlara sahip öğretmenlere göre daha yüksek olduğu sonucu gözlenmiştir. Grasha (1996)'nın öğretim stili modelinde yer alan uzman ve otorite stillerinde esas olan unsur; bilginin öğrencilere aktarılması ve öğrencilerin konulara iyi hazırlanmalarını sağlamaktır [6]. Grasha (1994; 1996)'ya göre böyle bir ortamda öğretmen içeriği, bilgi akışını ve zamanı kendisi yönlendirir [6 ve 9]. Bu durum öğretmenlerin bu derslerde öğrencilere çok fazla bilgi kazandırmayı amaçladığını ve net beklentilere sahip olduğunu göstermektedir.

Öğretim stili araştırmaları öğretmenlerin hangi öğretim stillerine sahip olduklarını bilmelerine, bu stillere uygun olarak seçtikleri öğretim strateji, yöntem ve tekniklerinin farkında olmalarına ve öğretme-öğrenme süreçlerini daha etkili bir şekilde düzenlenmelerine olanak sağlamaktadır. Öğretim stilleri hakkında farkındalığa sahip öğretmenler, buldukları bağlama göre öğrencilerin özelliklerine göre farklı stiller kullandıklarını fark edebilirler. Bu noktadan hareketle öğretmenlerin hangi öğretim stillerine sahip olduklarının farkında olmalarını sağlayacak uygulamalı çalışmaların yapılması araştırmacılara yönelik olarak verilebilecek öneriler arasındadır. Ayrıca öğretmenlerin kendi öğretim stillerini algılama biçimleri ile öğrencilerin öğretmenlerinin öğretim stillerini algılama biçimi arasındaki uyumun araştırılmasının da önemli olduğu düşünülmektedir.

İlköğretim öğretmenlerinin yaş, cinsiyet, mesleki kıdem, branş, okul türü, mezun oldukları okulların dışında sınıf atmosferi içerisinde hangi durumlarda hangi stilleri benimsediklerine ilişkin çalışmaların yapılması gerektiği düşünülmektedir.

NOT (NOTICE)

Bu çalışma Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı tarafından 2-4 Mayıs 2008 tarihleri arasında düzenlenen VII. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu'nda sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

1. Conti, G.J., (1985). The Relationship Between Teaching Style and Adult Student Learning. *Adult Education Quarterly*, 35(4), pp: 220-228.
2. Dunn, R.S. and Dunn, K.J., (1979). Learning Styles and Teaching Styles: Should They... Can They... Be Matched? *Educational Leadership*, 36(4), pp: 238-244.
3. Fischer, B.B. and Fischer, L., (1979). Styles in Teaching and Learning. *Educational Leadership*, 36(4), pp: 245-254.
4. Grasha, A.F., (2002). The Dynamics of One-On-One Teaching. *College Teaching*, 50 (4), pp: 139-146.

5. Heimlich, J.E. ve Norland, E., (2002). Teaching Style: Where Are We Now? New Direction For Adult and Continuing Education, 93, pp: 17-25. Wiley Periodicals, Inc.
6. Grasha, A.F., (1996). Teaching With Style. Pittsburgh, PA: Alliance Publishers.
7. Grasha, A.F., (2003). Teaching With Style: The Integration of Teaching and Learning Styles in the Classroom. Center for Teaching Excellence, 17 (5).
8. Felder, R.M. ve Henriques, E.R., (1995). Learning and Teaching Styles in Foreign and Second Language Education. Foreign Language Annals, 28 (1), pp: 21-31.
9. Grasha, A.F., (1994). A Matter of Style: The Teacher as Expert, Formal Authority, Personal Model, Facilitator and Delegator. College Teaching, 42 (4), pp: 142-149.
10. Cheng, C.H., (2001). The Preferred Learning and Teaching Styles at a Selected Junieur College in Taiwan (China). EdD Dissertation. China: University of South Dakota.
<http://www.umi.com/dissertations/fullcit/3007058>. (Erişim Tarihi: 01.09.2004)
11. Blanch, P. ve Evelyn, D., (2000). Teaching Styles of Faculty and Learning Styles of Their Students: Congruent Versus Incongruent Teaching Styles With Regars to Academic Disciplines And Gender. PhD Dissertation. America: Kent State University.
<http://www.umi.com/dissertations/fullcit/9991695>. (Erişim Tarihi: 14.09.2004)
12. Raven, M.R., (1995). Learning And Teaching Styles of Student Teachers In The Northwest. Journal of Agricultural Education, 36(4).
<http://pubs.aged.tamu.edu/jae/pdf/Vol36/36-04-10.pdf>.
13. Lindsay, E.K., (1999). Analysis of matches of teaching styles, learning styles and the uses of educational technology. EdD Dissertation. America: North Carolina State University.
<http://www.umi.com/dissertations/fullcit/9922694>. (Erişim Tarihi: 07.09.2004)
14. Ling, L.M. and Man, C.P., (2000). Progressive Versus Traditional Teaching Styles-What Really Matters?
<http://www.ped.gu.se/biorn/phgraph/papers/lomun.pdf>. (Erişim Tarihi: 1.09.2004)
15. Miglietti, C. ve Strange, C.C., (1998). Learning Styles, Classroom Preferences, Teaching Styles And Remedial Course Outcomes for Underprepared Adults at a Two-Year College. Community College Review, 26 (1), pp: 1-19.
16. Chin'anga, L.C., (1999). Teaching Styles and Acceptance of Pupils. MEd Dissertation. South Afrika: University of South Afrika.
<http://www.umi.com/dissertations/fullcit/f1936457>. (Erişim Tarihi: 05.08.2004)
17. Mitchell, J.L., (2000). The Effect of Matching Teaching Style With Learning Style on Achievement And Attitudes for Women in A Web-Based Distance Education Course. A Dissertation Presented to the School of Graduate Studies Department of Curriculum, Instruction and Media Technology Indiana State University for the Degree of Doctor of Philosophy: Terre Haute, Indiana.
18. Quitadama, I.J., (2002). Critical Thinking In Higher Education: The Influence of Teaching Styles and Peer Collaboration on Science and Math Learning. Abstract Dissertation. Washington: University of Washington.
19. Lloyd, D.G., (2002). Teaching Styles and Faculty Attitudes Towards Computer Technology in Teaching And Learning at a College in Ontario. PhD Dissertation. Canada: University of Toronto.

20. Nelson, E.D., (2001). A Study Of The Relationship Between Teaching Style And The Use Of Computers in Elementary Classrooms. EdD Dissertation. America: University of Central Florida.
<http://www.umi.com/dissertations/fullcit/3029051>. (Erişim Tarihi: 1.09.2004)
21. Mendoza, S., (2004). Teaching Styles of Technological Institutes Faculty in El Salvador. Doctoral Dissertational. Capella University. a Dissertation Presented in Partial Fulfillment of the Requirements Capella University for the Degree Doctor of Philosophy: El Salvador. UMI Number: 3127201.
<http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/3127201> (Erişim Tarihi: 26.06.2005)
22. Barrett, K.R., (2004). A Comparison Of Online Teaching Styles In Florida Community Colleges. A Dissertation Presented to the Department of Educational Leadership College and Education Faculty of the Graduate at the University of Florida State for the Degree of Doctor of Philosophy: Florida.
23. Lee, J.G., (2004). An Investigation and Analysis of the Teaching Styles Of Faculty Members in Midwestern Christian Colleges and Universities. An Abstract of A Dissertation Presented to the Department of Educational Leadership College of Education Faculty of the Graduate at the University of Kansas State for the Degree of Doctor of Philosophy: Manhattan, Kansas.
24. Kulinna, P.H. and Cothran, D.J., (2003). Physical Education Teacher's Self-Reported use and Perceptions of Various Teaching Styles. *Learning and Instruction*, 13, 36 (4), pp: 597-609.
25. Grasha, A.F. and Yangarber-Hicks, N., (2000). Integrating Teaching Styles And Learning Styles With Instructional Technology. *College Teaching*, 48 (1), pp: 2-10.
26. Johnson, C.S., (1999). A Comparison of the Teaching Styles of Full-Time and Part-Time Community College Faculty. Doctoral Dissertation Abstract International. Presented to the Faculty of the Graduate at the Atlantic University of Florida for the Degree of Doctor Education: Florida.
27. Wilson, S.L., (1997). The Effect of Two Teaching Styles on Children's Skill Performance and Task Analysis Ability. A Dissertation Presented to the Faculty of the Graduate at the Curry School of Education University of Virginia for the Degree of Doctor Education: Virginia.
28. Zisow, A.M., (2000). Teaching Style And Technology. *Tech Trends*, 44(4), pp: 36-38.
29. Üredi, L., (2006). İlköğretim I. ve II. Kademe Öğretmenlerinin Öğretim Stili Tercihlerine Göre Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Algılarının İncelenmesi. İstanbul: Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi.